

Zolang door het Coronavirus kerkdiensten en andere kerkelijke activiteiten niet doorgaan en er geen huisbezoeken worden afgelegd schrijft ds. Bart Vijfinkel driemaal per week een brief/overweging opdat we ons juist ook in deze tijd met elkaar verbonden weten. Reacties welkom:

predikant@pknwormer.nl

25 maart 2020

Beste mensen,

In mijn vorige brief schreef ik over die vreemde zondag waarop we als gemeente avondmaal zouden vieren maar waarop we nu allemaal 's ochtends thuis zaten. Inmiddels zijn de maatregelen aangescherpt en weten we dat de hele situatie nog een tijd zo zal blijven. De Goede Week en Pasen vieren we niet samen in de kerk en ook de weken erna zal de kerk gesloten blijven. Het meest vervelend is dat voor mensen die niet alleen uitzien naar die kerkdienst maar ook naar het ontmoeten van anderen.

Meer dan ooit blijken we sociale wezens voor wie de ontmoeting met de ander zo belangrijk is. Gelukkig zijn er vele manieren waarop we elkaar kunnen bereiken en daar wordt veelvuldig gebruik van gemaakt. We willen wat voor elkaar doen: een boodschap, een telefoontje, een whatsappberichtje, een brief verspreiden onder degenen die geen e-mail hebben. Mooi is dat. Zo helpen we elkaar deze tijd op een goede manier door te komen, zeker ook in mentaal opzicht. Want de hele situatie doet wat met je. Je mist de vanzelfsprekendheden, de spontane afspraken en ontmoetingen, je naasten die niet meer aankomen of in ieder geval veel minder. En je bent meer op jezelf teruggeworpen en op wat er in je hoofd aan moois en minder moois omgaat. Belangrijk om dan je verhaal kwijt te kunnen en goed naar elkaar te luisteren. En, ook belangrijk, om te proberen je leven niet geheel te laten bepalen door dat Coronavirus (wat nog niet zo meevalt omdat journaal, nieuwsapps en krant over niets anders gaan).

Er wordt veel gedeeld deze dagen. Ik heb al meerdere verzoeken gekregen om deel te nemen aan een soort kettingbrief. De bedoeling is dat de deelnemers elkaar een gedicht toe sturen. Het is één van de manieren om met elkaar verbonden te zijn. Ik moet deze dagen zelf vaak denken aan de woorden van het gedicht van Bert Schierbeek:

Hoe,
Als je je
met zorgeloosheid
kon omringen
en dat dat
je ruimte
was,

Een goede bekende appte mij de tekst van het lied `Strange Days` van de Doors:

Strange days have found us
Strange days have tracked us down
They're going to destroy
Our casual joys
We shall go on playing
Or find a new town

(vert: *Vreemde dagen hebben ons gevonden
Vreemde dagen hebben ons opgespoord
Ze gaan onze ongedwongen pleziertjes
vernielen
We zullen doorgaan met spelen
of een nieuwe stad vinden*)

“Bijna profetische woorden. Uit 1967!” stond erbij.

Preken hoef ik deze weken niet voor te bereiden. Ander werk is ervoor in de plaats gekomen. Toch kan ik het niet laten te kijken naar de tekst van komende zondag. Het leesrooster dat we in de kerk volgen geeft naast een lezing uit het boek van bevrijding – Exodus – het verhaal over de opwekking van Lazarus (Johannesevangelie, hoofdstuk 11). Lazarus is gestorven. Dan staat er in dat verhaal: “Toen Jezus haar (Maria, de zus van Lazarus) dan zag huilen, en ook de Joden die met haar meekwamen, zag huilen, werd Hij heftig in de geest bewogen en raakte innerlijk in beroering. En Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tegen Hem: Heere, kom het zien. Jezus weende.” Een opstandingsverhaal, zeker, maar wat mij vandaag raakt is dat Jezus geraakt is en huilt. Waar mensen lijden daar is hij niet ver. Maar daar wordt ook verteld van leven uit de crisis, van opstaan uit wat geen leven is.

Het zal een vreemde Pasen worden. Net als de leerlingen op Paasmorgen achter gesloten deuren (daar maakte de theoloog Alain Verweij mij op attent). Meer nog dan anders blijkt hoe tegendraads de viering van Pasen is. Misschien dat ik er daardoor – ook al komen we niet samen – zeer naar uitzie.

Sterkte en alle goeds,

Bart Vijfvinkel

de Wering 44
1511 HG Oostzaan
predikant@pknwormer.nl
075-6845338/06-19685110